

rehajtó bizottságának át fogja nyújtani, s véle előzetes tárgyalásba bocsátkozik a határozat értelmében.

Zadar (Zára) 1905. okt. 4/17-én.

Dr. Puljezi Antun
Dr. Kvekić Radoslav
Kulišić Josif
Dr. Kovačević Krsto
Mijović Teodor
Dr. Mačić Lujo
Desnica Vladimir
Muačević Vása
Lukić Veljko pap
Pribičević Svetozar
Dr. Miladinović Žarko

Vujatović Šarov Andrija
Vukotić Djuro
Simić Vladimir
Dr. Desnica Uroš
Dr. Gradi Baldo
Amanović Dušan
Dr. Medaković Bogdan
Krajnović M. Petar pap
Dr. Belobrč Petar
Dr. Krasojević Djordje
Dr. Radivojević Jovan

Dr. Babić Milovan

A bizottságba beválasztottak:

Dr. Puljezi Antun, helyettese: Dr. Desnica Uroš
Dr. Medaković Bogdan, helyettese: Pribičević Svetozar
Dr. Krasojević Djordje, helyettese: Dr. Miladinović Žarko.

G

1905 nov. 22

A horvát – szerb koalíció 1905. nov. 16-án Zadarban (Zára) aláírt jegyzőkönyve¹

Jegyzőkönyv, fölvétele Zárában 1905. november 14-én, az országos bizottság hivatalában

Jelenlevők: a dalmát országgyűlés horvát és szerb nemzeti klubjai.

A horvát párt és a szerb nemzeti párt azért gyűltek össze, hogy a politikai-nemzeti kérdéseket tisztázzák, melyek a horvátok és szerbek közt eddig függőben voltak, amelyekért a közéletben egyenletlenkedtek és civakodtak.

Mindkét klub álláspontja szerint a horvátok és szerbek egy egyenjogú nemzetet képeznek, és különösen ma, amikor a világon, s kivált ebben a monarchiában jelentős sorsdöntő események jelentkeznek, melyek a nemzetek érdekeit súlyosan érintik — kell hogy erejüket és a nemzet sorait egyhegyűjtsék, nehogy azt az események készületlenül találják.

Ezért a horvátok és szerbek Dalmáciában, mint egy vérből való testvérek, a nemzeti politikai kérdésekben szorosán együttműködnek, teljes erővel azon lesznek, hogy minél előbb Dalmácia Horvátországgal és Szlavóniával egyesíttessék, mint a közös nemzeti jövő biztosításának fő megállapodása.

S ha nem is lehet valamennyi kérdést felsorolni, amelyeknél figyelembe kell venni az egyenjogúság elvét, mindazonáltal alulfrottak, hogy eleje vétessék a későbbi egyenetlen felfogásnak s ezáltal a nemzetben a torzsalkodásnak, néhány példát felhoznak, melyek szerintük útmutatást adnak arra vonatkozólag, miként kell az egyenjogúság elvét értelmezni.

Ami a nemzeti nyelvet illeti, mely a horvátoknál és szerbeknél egy és ugyanaz, a horvátok és szerbek az 1883. évi június 21-i határozatokat változatlanul fenntartják, melyek a dalmáciai országgyűlésen hozattak, s melyek szerint a mi közös nyelvünk *horvát* vagy *szerbnek* neveztetik, s mely határozatokhoz abban az időben valamennyi horvát és szerb képviselő hozzájárult. Ennek követ-

¹ Közli: *Zastava* 1905. nov. 22; 266. sz.

keztében az összes alaptörvény és határozat, mely a jövőben a dalmát országgyűlésen megszavaztatik s a jövőben szóba kerül, a mi nemzeti nyelvünkön horvát vagy szerbnek neveztetik. Mindkét részről azon lesznek, hogy az összes alaptörvények és határozatok, melyek a birodalmi gyűlésben hozatnak, s amelyekben a mi nemzeti nyelvünk említettik, horvát vagy szerbnek neveztessek, éppúgy az összes hatóságok és intézmények tartoznak azt a jövőben használni. Valamennyi közös, nem parlamentáris kiáltványban, melyet a horvát és szerb pártok és klubjaik kibocsátanak, a nemzeti nyelv mindig horvátnak vagy szerbnek neveztessek. Az egyes közhirdetményekben természetesen bármely párt és klubjaiknak meg van engedve, hogy a nemzeti nyelvet csak horvátnak vagy szerbnek nevezzék, aszerint, amilyen a lakosság többsége.

A nyilvános dalmát iskolák tekintetében a nemzet mindkét része arra fog törekedni, hogy a horvát vagy szerb névnek méltó hely adassék, és az illető iskola szövegben tekintetbe veendő a horvát és szerb történelem, hogy a tanulók megtanulhassák a főbb eseményeket mindkét részen, a latin és cirill írás pedig annyira oktattassék, hogy a tanulók azon olvashassanak és írjanak.

A horvát és szerb zászlót illetőleg mindkét részről meg fogják becsülni mint a két nemzet jelképét. Ezenkívül azon leszünk, hogy oly községekben, melyekben horvátok és szerbek képviselve vannak a községi tanácsban, nemcsak a többség, hanem a kisebbség zászlója is kitűzendő, ha ez az egybegyűlt tanácsstagoknak legalább egyharmada. Az utolsó országgyűlési választásokra tekintettel, melyek nem mindenütt folytak le egyetértésben, s ha ez itt-ott beigazolódnék a jövőben is, a fent említett elv azokra a községekre is kiterjesztendő, amelyekben jelentős számú horvát vagy szerb lakos él.

Ami a latin és a cirill betűs írás használatát illeti, országos törvényhatóságainál, természetesen az országgyűlést is ideértve, mindkét fél azon lesz, hogy minden beadvány azon a nyelven és írásban kiadassék, amelyen benyújtott.

Mindkét fél azon lesz, hogy a testvéri egyetértés és egyenjogúság elve nemcsak a nemzet előjáróinál, hanem mindenütt a nemzeti életben, kivált a közéletben és a sajtóban érvényesüljön.

Ez az irat két eredeti példányban állíttatott ki.

A horvát klub részéről:

Dr. Čingrija Pero
Dr. Trumbić Ante
Boričić Lovro
Dr. Grgić Edvard
Dr. R. Arneri Juraj Carić
Dr. Čingiraja Melko
Dr. Dulibić Ante
Dr. Katnić N.
Dr. Klaić Pero
Dr. Marović Ivan
Mata Vinko
Milić Vinko
Radić Antun
Radimiri Mato
Dr. Ribičić Stambuk
Dr. Pavičić A. Trasić
Uzović
Dr. Verona Adam
Dr. Jočević Vicko
Dr. Zaffon I.
Diankini I.

A szerb nemzeti párt klubja részéről:

Vukotić Djuro
Dr. Kvekić Radoslav
Dr. Puljezi Antun
Simić Vladimir
Kulišić Josif
Dr. Kovačević Krsto

Az eredeti pontos másolatáért kezeséget vállalok
Zadar (Zára) 1905. nov. 16-án Dr. Puljezi [Antun]